

ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי (לז ו)

צ"ב מה שהוסיף תיבת נא.

ובאור החיים כתוב לבאר 'טעם אומרו נא למה שפירשתי שלא היו רוצים לשם', אמנם עדין צ"ע מודיע התהנן יוסף אל אחיו שישמעו את חלומו, וביתר שהרי היה זה לאחר המצב של יישנאו אותו ולא יכולו דברו לשלאם'.

ונראה לבאר ע"פ המדרש בבראשית הרבה (פ"ד, יא) 'יספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו, אמר הקב"ה לך תהיו גוערים בנביאכם', ומבוואר דחלומות יוסף היו בגדר נבואה, וכן מבוואר ברשי" ויחי (מט כד), שכותב לפירוש הפסוק 'ותשב באיתן קשטו', ואונקלוס אף הוא לך תרגמו ותשבע ותשב בהון נביאותיה,

החלומות אשר חלם להם, ומבוואר דחלומות יוסף לא היו חלומות, אלא היו נבואות ממש.
והנה איתא בגמרא סנהדרין (פט, א) דאסור לנביא לכבות את נבואתו ונביא הכווש נבואתו חייב מיתה בידי שמים, וזהו הטעם שהטהנן יוסף לאחיו שימעו חלומותיו, דכיון שהחלומות אלו היו נבואה שנמצטו להمسור להם لكن היה יוסף מוכחה לספר להם הנבואה, שלא יהיה בבחינת נביא הכווש נבואתו.

מקור: הגرش